

kweeken. En al kan het ware plichtgevoel alleen uit hartenbewustheid voortkomen. Toch doet die teedere zorg voor studie en wandel, voor leven en belijdenis, onder de leuze:

«faveat coelestis dextera Regis» ¹⁾

bij onze Gereformeerde vaders ons hart weldadig aan. En al beschikken wij niet over zooveel goed en moed. Al is onder ons de «libertas academica» bij velen tot eene aanfluiting geworden. Al is het, dat wij, naar luid van statuten *a)*, niet zouden durven bepalen: «nulli, de cujus religioso pietatis cultu non constat, domicilium conceditor» ²⁾. Al wachten wij het «reformare» alleen van den Reformator Christus. Toch aanvaardden wij het als eene zegenrijke beschikking onzes Gods, dat in deze kleine stichting het bewustzijn van de «disciplina Christiana» weer mocht opwaken in het oprichten van dit «contubernium», waar het eene eere zal zijn te leven voor den Heere; in wandel en belijdenis de eere onzes Gods te zoeken, en met een Bernardus te betuigen: *b)* «wij zijn hier, wijl we iets weten willen om gesticht te worden». In deze zijn wij «bonae voluntatis» ³⁾, dat wij ook onze penningen te zamenlegden, om hier met onze jongelingen «in communi» ⁴⁾ te leven, te leeren en te bidden. Zij het waarlijk als «fratres bonae voluntatis», die, naar het getuigenis van Thomas à Kempis, één hart en ééne ziel waren, in onthouding en ootmoed, barmhartig en blijmoe-

¹⁾ De rechterhand van den hemelschen Koning ondersteune ons!

²⁾ Niemand, tenzij wij verzekerd zijn van zijn bekeerd hart en vrome wandel, worde hier toegang verleend.

³⁾ Van goeden wille.

⁴⁾ Gezamenlijk.

a) Oxoniens. pag. 180.

b) Cantic. Serm. pag. 36.